

Sau tháng Tỵ đen, cùng với những chuyến công tác quá đỗi vất vả kinh tế tài chánh do Địch Cộng sự nã ra, bầy sanh viên Tỵ Dũ đã trải qua những tháng năm đen tối thiêu thốn đến tận cùng. Đến khi những công sự, vì nhu cầu sống còn, phải chuyển qua đường lối kinh tế thị trường theo đường hướng xã hội chủ nghĩa thì Tỵ Dũ cũng... chuyển hướng theo. Số phận như vậy của những người đi đầu tiên, thực ăn nếm cuộc đời thực, công việc chăm sóc đời sống những người đi đầu tiên của quốc gia. Ngân sách dành cho y tế quá thấp nên khía cạnh sinh đẻ của những cặp vợ chồng trẻ (Như ở Đức, chi phí y khoa dành cho mỗi đứa trẻ của dân hàng năm là 2.970 Âu kim thì ở Việt Nam, số liệu thực tế là 26 Mỹ kim).

Tạp chí Deutsches Ärzteblatt của Y sĩ đoàn Đức tập 106, số 6, ngày 06.02.2009, trang 191 đến trang 194 có bài phóng sự khá dài về nạn y tế xã hội ở thành phố Hồ Chí Minh. Bài viết có tựa đề “Ernüchternde Parallelwelten” (Thành phố song hành gây sốc) của tác giả Martina Merten. Người viết phóng sự đến thăm bệnh viện TĐ Dũ, Khu D. Ngay trên sân hành lang Khu D này, số nhà phố trên vỉa hè nằm la liệt chen chúc chỗ đến rồi tụt mình vào phòng hộ số 1. Bên cạnh hàng bà mẹ chờ đợi lâu chờ đợi các tờ giấy kê đơn thuốc, chút rau, miếng thịt. Những số nhà phố mở hàng quán ở tầng trệt, dùng tay phải qua phải lấy đồ từ các tầng trên có chút hơi mát. Hàng lang dẫn vào những phòng bệnh, trong mỗi phòng có khoảng bốn đến sáu chiếc giường nằm xếp thành hàng. Tôi tụt mình vào phòng hộ số 1 đến tầng bệnh nhân mới có chút ánh sáng. Tôi tụt mình vào phòng hộ số 1 đến tầng bệnh nhân mới có chút ánh sáng.

Ngay sát cạnh Khu D này là trục bệnh tật của nhà thành phố Hồ Chí Minh. Một cánh cửa kính ngăn cách hai thế giới khác nhau. Cánh cửa đó, theo phóng viên người Đức, mở vào một thế giới khác, thế giới này đóng kín cửa với sự tuyệt vọng của số phận. Theo bác sĩ Trưởng Khoa Ngoại Lan thì bệnh viện TĐ Dũ hiện nay có một nghìn giường bệnh và ngay trong bệnh viện, từ vài năm nay, có một số bệnh nhân dành riêng cho phòng khám của thành phố Hồ Chí Minh. Các bà các cô này ăn uống theo thói quen Âu Mỹ, làm cho những ngôi nhà hoặc những căn phòng riêng trong thành phố và di chuyển bằng xe ô tô gần máy đi bộ hòa không khí. Họ có phòng riêng từ tài chính để chi trả hai trăm Âu kim cho mỗi lần lâm bệnh nên được thu nhập vào phòng khám trang bị đầy đủ tiện nghi vật chất và vật sinh đẻ sinh các cháu bé. Sau khi mẹ tròn con vuông, mẹ người đi được được quy định theo nhu cầu nghề nghiệp trong phòng riêng cá nhân; ngoài ra chính các bác sĩ phải trách chăm sóc họ suốt đời, thay vì các bệnh nhân sinh. Những ai gặp người bệnh sẽ có một chỗ gom góp được sáu chiếc Âu kim đóng cho bệnh viện thì chỗ được thu nhập vào Khu D. Những bác sĩ Trưởng Khoa Ngoại Lan phát biểu ý kiến: “Thành phố ra, để cho người giàu nằm cạnh người nghèo như vậy là không phải”. (!!?)

Còn bác sĩ Nguyễn Thị Ngọc Phương, trưởng khoa khám bệnh bệnh viện TĐ Dũ sau tháng Tết đến, thì nêu câu hỏi: “Tại sao những người giàu sang lại phải vào các bệnh viện công để y nhọc bệnh nhân, khi mà họ có phòng riêng từ các chỗ ở của họ đoán đi bộ từ nhà, để được chăm sóc nhanh chóng hơn và họ hiểu hơn?”. Bác sĩ Phương lại đã nghe họ, những người gặp thời điểm và chỗ ở thu nhập lại, và của họ dân biểu quốc hội cũng sẽ nói, phó chủ tịch Hiệp hội Sĩ y Khoa Việt Nam, đã đến ra thành lập một bệnh viện tại vùng ngoại ô Sài Gòn, với việc đến từ của họ. Nếu cách nhà bệnh viện này vài trăm mét, người đi phải thuê xe mua được một tô phở với giá vài triệu xu Âu kim thì của người y tế của bác sĩ Phương được trang bị những máy móc tân kỳ hiện đại từ giá hàng triệu Âu kim, do những công ty ngoại quốc cung cấp mà không đòi tiền mua sắm!

Karl Marx trong Tập bản luận, quyển 1, tập 3, trang 97, bản tiếng Pháp, Paris, 1939, cho rằng: “Cùng với sự phát triển của chế độ nghĩa tư bản, sự áp bức và bóc lột chế độ nghĩa tăng lên, tình trạng bệnh cùng khổ ngày càng tăng và sự phân hóa giai cấp công nhân và của tầng lớp những người lao động càng ngày càng trầm trọng thêm. Của cải trong xã hội càng tập trung vào tay một nhóm nhỏ những nhà tư bản, thì quần chúng càng trở nên vô sản hóa, nên thời kỳ nghỉ ngơi càng lan rộng, giai cấp công nhân càng nghèo đói”> Marx vẫn không biết rằng ở Việt Nam đã có bệnh viện TĐ Dũ rồi có ngày 30 tháng Tết. Nếu biết, Marx chắc sẽ sẵn sàng thay hai chữ “tư bản” bằng hai chữ “công nhân” trong tác phẩm kinh điển của mình.

Theo lý thuyết, mục đích của nền kinh tế tài chính xã hội chỉ nghĩa nói chung, không phải là vì lợi ích mà vì con người, mục đích của thế giới là thỏa mãn các nhu cầu vật chất - trong đó có nhu cầu phòng bệnh chữa bệnh - và văn hóa của con người. Cũng vậy theo lý thuyết, chế độ xã hội chỉ nghĩa thoát khỏi các mâu thuẫn đối kháng, không có khủng hoảng kinh tế, không có quần chúng lao động thất nghiệp và bệnh cùng. Nó đem lại cho mọi người lao động quyền làm việc, quyền nghỉ ngơi, quyền hưởng hạnh phúc, quyền đi học v.v.. Với phần mình, người trí thức mới xã hội chỉ nghĩa mặt thiết liên hệ với nhân dân, hợp tác với nhân dân, tích cực góp phần vào công cuộc thúc đẩy đất nước tiến lên chế độ nghĩa công xã.

Sau tháng Tết đen, nhà văn Chế Lan Viên hùng hồn khẳng định với đám văn nghệ sĩ ngụy quân ngụy quyền thất bại vào ngày 03.08.1976, tôi tiếp nhận câu chính trị và văn nghệ khóa II: “Con đường chúng tôi đi qua, các anh chị em sẽ đi qua. Nhờ có Đường, chúng tôi đã đến. Và các anh chị sẽ đi cùng chúng tôi sẽ đến”.

Mọi người quốc đã đến thất bại, đến đổ vỡ khi tuyên truyền: “Tất cả vì mục tiêu dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh.” Mọi sự phấn đấu đã đến. Đến bờ sông viển vông Tả Dũ, Khu D. Ai có đũa và ai không có đũa cũng đến cùng đến, có đi cùng đến để đến để đến để đến hai khu vực chỉ ngăn cách nhau bằng một tấm cửa kính lớn lung.

Người công xã Việt Nam du nhập học thuyết hoang tưởng của Marx để gây nên chiến tranh liên miên và tởn vong vô kể. Kết quả học “xây dựng” thành công (!) một khu bờ sông viển vông ngay trong bờ sông viển vông công lập Tả Dũ trước kia của miền Nam quốc gia!

Rõ ràng chế độ nhệch công xã Việt Nam thất bại, công xã Việt Nam còn phồn bịa. Phồn bịa chính họ và nhất là phồn bịa dân tộc Việt Nam.